

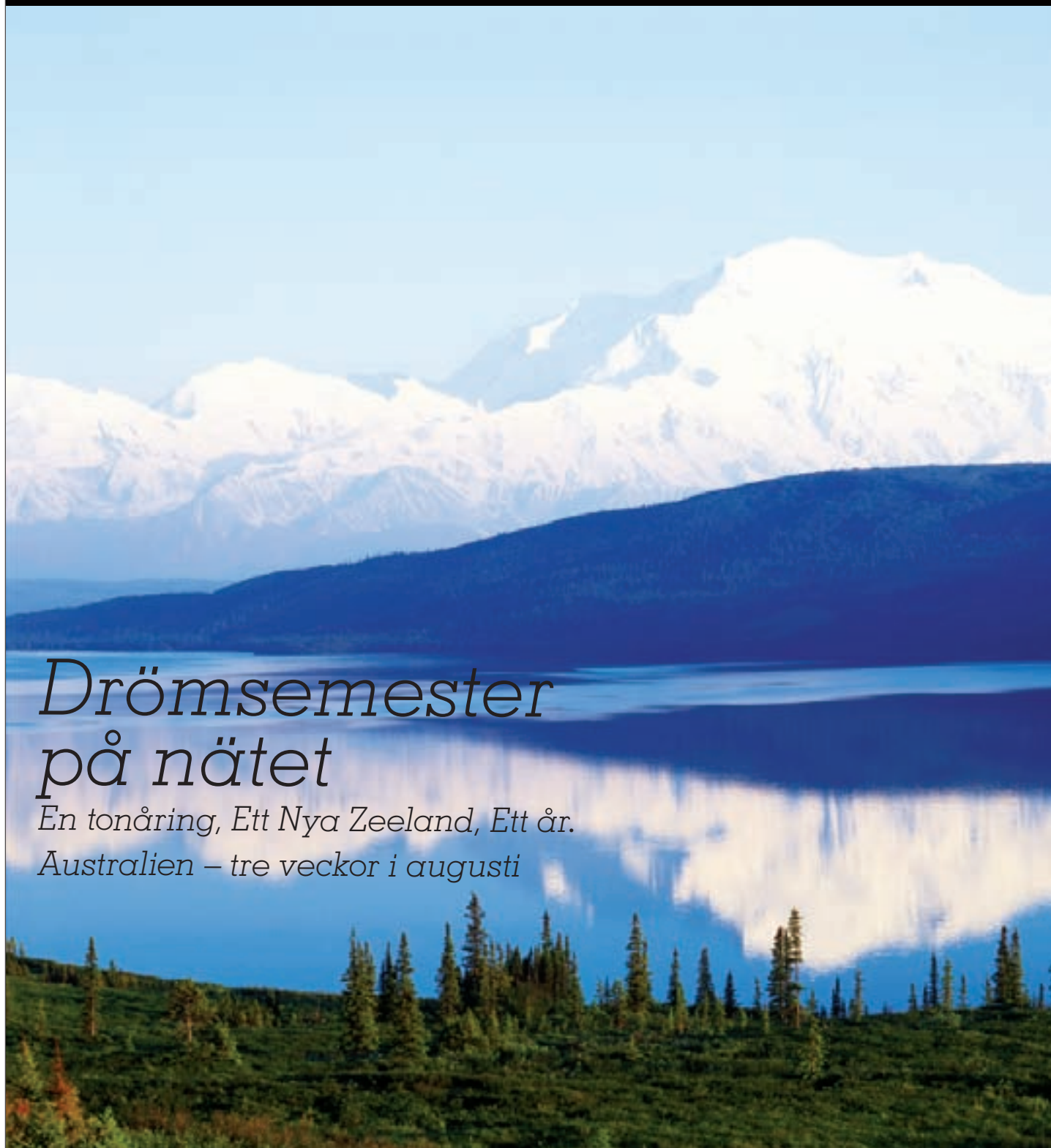
curious

#01 Feb 09
Australien
Nya Zeeland
Kanada
USA

Drömsemester på nätet

En tonåring, Ett Nya Zeeland, Ett år.

Australien – tre veckor i augusti

Utgiven av

World Association of
Friendship Societies
CURIOUS
ISSN 1890-4041
Nr. 1 (Februar 2009)
Upplaga: 7 000

Ansvarig utgivare
Jørgen Dieckman Rasmussen

Redaktion
Helle Rettig
Frank Haga

De i artiklarna framförda åsikterna
är författarnas och delas inte
med nödvändighet av utgivaren.
Redaktionen förbehåller sig rätten
att redigera och förkorta artiklar
och inlägg. Omtryck med tydlig
källangivning är tillåten.

Layout och tryck
Target Reklamebyrå AS
v/ Ingrid Reime,
ingrid@target-reklame.no

Kontakt oss
Vänskapsföreningarna / WA
Postbox 16
5500 Middelfart
Tlf. 40 40 72 12
post@curiousexplorer.dk

Vänskapsföreningen Danmark

Aus NZ
Hanne Bache
hanne.bache@curiousexplorer.dk

Can USA
Jørgen D. Rasmussen
jorgen.dieckman.rasmussen@
curiousexplorer.dk

Vänskapsföreningen Sverige

Can USA
Axel Sandahl
axel.sandahl@curiousexplorer.se

Aus NZ
Erwin Apitzsch
erwin.apitzsch@curiousexplorer.se

Vänskapsföreningen Norge
Frank Haga
frank.haga@curiousexplorer.no

www.curiousexplorer.dk
www.curiousexplorer.se
www.curiousexplorer.no

curious
explorer

INNEHÅLL

**4 En tonåring, Ett Nya Zeeland.
Ett år.** Med ett års work and holi-
day visum klart, biljetten i hand och
fullkomligt skräckslagen skulle jag
nu ut och leva loppan ett år på Nya
Zeeland.

**6 Australien – tre veckor i au-
gusti.** «Ska vi inte resa ner och över-
raska din syster på hennes 50-års-
dag?» Det lät som en god ide, men
min syster bor alltså i Australien.

8 Drömsemester på nätet. Med
datorm som viktigaste redskap plan-
erades allt hemifrån – upp till ett helt
år i förväg.

**12 Är det grovt våld mot en
tonåring:** Att släpa iväg henne från
vänner i tre månader? Att ta henne
med till platser utan mobiltäckning?
Att förhindra henne att se tv och film?

Fra medlem til medlem

Næppe havde vi passeret nytåret, før de store aviser begyndte at bugne med annoncer for rejser til den kommende sæson. Snart fulgte fyldige rejsetillæg, hvor de mange tilbud - og fristelser - blev fyldigere præsenteret end i de sædvanlige annoncer. Anledningen til den omfattende annoncering var naturligvis de forestående rejsemesser, som også hører vintermånederne til, for efter nogle måneder med mørke og kulde længes vi nordboer efter lys og varme.

Der var tilbud i alle prisklasser - fra ganske billige charterture til dyre luksusrejser, hvor man enten blev lovet enestående oplevelser eller alverdens luksus. Finanskrisen hvor? - var en umiddelbar tanke, men der er ingen tvivl om, at mange for en periode vil tænke sig godt om, inden de beslutter sig for en længerevarende rejse til Canada/USA eller Australien/New Zealand. Forsigtighed på det økonomiske område er ikke uden grund blevet en del af vores dagligdag.

Det udelukker dog ikke det at dyrke minder om tidligere rejser eller forberede nye. At høre om andres oplevelser af steder, hvor man selv har været, er altid sjovt, og endnu bedre er det at finde tips til steder, man også selv skal til næste gang. Sådanne gode tips før, at man selv får mere ud af sin tur, end hvis man blot køber et færdigt produkt.

Det er også her, Venskabsforeningerne kommer ind i billedet. På vores hjemmeside www.curiousexplorer.dk er der mulighed for at følge med i andre

medlemmers rejser og rejseoplevelser samt finde nyttige rejsetips, og i medlemsbladet Curious er der artikler om rejser og rejsemål i vores fire lande. Yderligere tilbyder foreningerne medlemmerne medlemsaftener, hvor der bl.a. fortælles om rejser i et eller flere af vores medlemmer. Og i den forbindelse kommer der mange oplysninger, som man selv kan have gavn og glæde af. Måske ikke lige nu, men på den lange bane, for vores erfaring er, at medlemmerne typisk planlægger deres rejser "over there" eller "down under" gennem flere år, inden de bliver til virkelighed. Gode forbrugeroplysninger - de kommer fra Venskabsforeningerne. Fra medlem til medlem.

Fra 2009 er det besluttet at udgive medlemsbladet Curious i det større A4-format i de fire numre, bladet udkommer med i fremtiden. Det større format giver plads til længere artikler og større - og dermed flottere - fotografier. Tag godt imod det og bidrag med fortællinger om og billeder fra jeres rejseoplevelser.

Trods finanskrisen er der derfor god grund til at hænge fast i venskabsforeningerne, for det beskedne kontingent giver stort udbytte.

Jørgen Dieckmann Rasmussen
Næstformand i WA

Med ett 1-års work and holiday visum klart, biljetten i hand och fullkomligt skräckslagen skulle jag nu ut och leva loppa ett år på Nya Zeeland.

En tonåring, Ett Nya Zeeland, Ett år.

Något som är genomgående hos mig är att jag inte planerar särskilt väl utan tar saker och ting som de kommer. Inte heller denna gång hade jag tänkt igenom saken särskilt noga, utan bokade biljetten och förstod sedan att jag hade mindre än 4 veckor på mig att fixa ett giltigt visum, pass och tusen andra grejer. Mot alla odds satt jag på planet från Kastrup den 10 oktober 2007. Med en dags mellan landning i Tokyo nådde jag slutligen Auckland Airport den 13 oktober. Där togs jag emot av mina distanserade släktingar som jag kom att bo hos ett par månader.

Varför? Frågade alla, jag svarade...

Syftet med resan var nog mest att bara komma hemifrån och längtan efter att få prova på någonting nytt. Efter 12 års järnhårt styre så har man förstått att det måste finnas något annat där ute än bara skolan. Ett par månader tidigare hade pappas sysling kommit över till Sverige och det slutade med att de erbjöd mig boende om jag kom över. Jag är ju inte den som är den och tackar nej utan tog givetvis vara på den chansen. Många vänner frågade mig: «Hur har du råd Carin? Du har ju knappt jobbat i ditt liv». Saken är den att du inte tvunget behöver ha med

dig 50 laxar som många har för att spendera dom på knappt 2 månader. Allt beror på hur du vill leva, vad du ska göra och vad du värdesätter här i livet. Jag levde relativt simpelt; hostel boende, mindre exklusiv mat och inga nya kläder på ett bra tag. Sedan valde jag också att jobba under tiden för att kunna överleva, vilket underlättar. Något man dock får räkna med är att man går upp ett X-antal kilon. Kosten är inte på särskilt hög nivå (om man inte är en hälsokost freak vilket jag inte råkar vara) och det är ingen idé att hymla om faktumet att den Nya Zeeländska ölen är fullkomligt livsfarligt god (och billig jämfört med Sverige).

Förväntningar vs verkligheten

Hur mycket jag än hade föreställt mig att resan skulle bli och det lilla jag trots allt planerat så blev det aldrig någonsin så som jag tänkt mig, och det till största del en bara positivt. Jag hade förväntat mig större kulturockar men det tog inte lång tid innan jag förstod att Nya Zeeland faktiskt är rätt så europeiskt både när det gäller matkultur, natur och klimat. Nog för att de kör på fel sida av vägen, utdelar poäng för antal possumdjur du kör på och har en väldigt egen dialekt på engelskan,

Jag ville visa alla men framförallt mig själv att jag skulle klara av detta och jag tillät mig aldrig någonsin att ge upp och åka hem innan jag genomfört min «mission»

men det anpassade jag mig snabbt till. Det fanns dock en väldigt markant skillnad som slog mig med en smärre chock. Det var när jag märkte hur välkomnande och hjälpsamma alla var. Är man en backpacker som dessutom innehar Sveriges isärklass sämsta lokalsinne, så tar det inte lång tid innan någon kommer fram och vänligt frågar «Can I help you»? Eller första gången jag skulle betala i en butik och killen vid kassan frågade «Hey, how's it going»? Skitglad trodde jag han stötte på mig, men ack inget flådigt Hollywood slut på den historien inte. Hör och häpna; folk är bara allmänt trevliga, något som inte tycks ha fallit den svenska folksjälen

i smaken men som jag nu har i mission att införa. Testa själva och gör det här hemma och du får en smått aggressiv blick tillbaka.

My Paradise

Gud måste ha varit extra snillrik när han skapade Nya Zeeland för man kan göra så otroligt mycket på så väldigt liten yta. Dessutom erbjuds du två ordentliga säsonger som innebär bastuvarm sommar och svinkall vinter med otrolig snowboarding. Bor man i Skåne som jag så får man räkna med en halvtaskig sommar och definitivt ingen seriös vinter. Därför var det nog inte så konstigt att jag fullkomligt kärade ner mig i den lilla staden Queenstown där jag stannade i 7 månader. Efter 1 veckas jobb letande hade jag fått en anställning på ett café längs med sjön. Där jobbade jag ett par månader och njöt i fulla drag av en kanonsommar! Jag stannade även över vintern för att konvertera från skidåkning till snowboard. Vilken show det blev! Även om sommarsäsongen är då NZ invaderas av backpackers så får jag i detta fall säga att vintern var ett strå vassare med snötäckta berg som omringade byn. Alltså inte bara för att det var färre svenskar i byn. Sedan beror det även mycket på vad för

sällskap man är i och jag träffade de mest underbara och galna människor under vintern. Sommaren var även den givetvis storslagen med varma kvällar, solbränna och bbq:s. Utan problem så skulle jag kunna mala på i oändligheter om mina upptåg och intryck om Queenstown, men mina vänner, det får bli en annan gång.

Vad fick jag ut av det där då?

Att resa iväg ett helt år kom att visa sig vara otroligt lärorikt. Jag ville visa alla, men framförallt mig själv att jag skulle klara av detta och jag tillät mig aldrig någonsin att ge upp och åka hem innan jag genomfört min «mission».

Många kanske inte tycker det verkar roligt att åka själv; man är ju alldeles ensam! Det är just det du inte är. Visst har du stunder då du inte har sällskap, men du vänjer dig och lär dig att det inte är så farligt att vara ensam. Många försöker ta kontakt när dom ser att du är på egen hand och du själv blir mycket mer öppen för att ta kontakt med främmande, för du vill ju gärna inte vara ensam. Det gäller dock att välja bort rötäggen, för dom tycks också vara på resande fot, men du blir snart lite utav en människokännare.

Du möter människor från världens alla hörn och alla kommer dom från olika vägar här i livet. Just utbytet och diskussioner kring våra olika kulturer och traditioner är jättekul och spännande. Du blir mycket mer förstående för andra människor. Dock förloerade jag förståelsen för våra egna traditioner när jag försökte förklara kräftskivor och midsommar. Det var först då som jag förstod att vi svenskar inte är särskilt kloka i huvudet trots allt.

Så med resultatet i hand, ett år äldre och en jordbävningserfarenhet rikare så kan jag bara konstatera att det var det vettigaste beslutet jag fattat som tonåring. Att på egen hand åka ut för att se vad världen har att erbjuda mig. Framförallt så vet jag att Ingen och Ingenting kan någonsin stoppa mig från vad jag vill göra! ★

«Ska vi inte resa ner och överraska din syster på hennes 50-årsdag?»

Australien – tre veckor i augusti

«Ska vi inte resa ner och överraska din syster på hennes 50-årsdag?» Det lät som en god idé, men min syster bor alltså i Australien. Lite förberedelse skulle naturligtvis krävas och vi beslöt att endast jubilaren inte skulle få reda på att vi tänkte dyka upp. Det var ju en lite lång resa om nu ingen var hemma.

När vi nu skulle resa runt halva jordklotet, ville vi ju gärna se lite mer än den norra delen av New South Wales där jubilaren bor. Vi planerade resan med start i Darwin/Kakadu vidare till Alice Springs/Uluru och till sist familjebesöket Murwillumbra söder om Brisbane.

Vi satt många kvällar på nätet och sökte efter bra biljetterbudanden, men överlät till sist uppgiften till vänskapsföreningen. Vi fick ett mycket bra erbjudande på billiga biljetter som med hjälp av några bonuspoäng uppgraderades till business-class. Jag är övertygad om att detta bidrog till att vi gick av planet i Darwin något så när fräscha och utvilade.

50 plus är tydligen inget hinder för en framgångsrik resa på tre dagar genom Kakadu. Vi blev körda med en 4WD 1300 kilometer och vi sov i tält. Vi var tillsammans med 15 andra på denna resa med Adventuretours.

Augustivädret var strålande och vi hade några praktfulla solrika dagar i en storslagen natur. Kakadu är jättestort och vi körde ofta åtskilliga timmar utan att möta annan trafik. Bara i området med grottmålningarna vid Ubirr var det folk utan att på något sätt vara trängsel. Vår reseledare var mycket kunnig och mycket bra på att ge oss information på vägen. Våra reskamrater kom från många olika länder, men alla kunde ju mer eller mindre engelska, så det blev tillfälle till många trevliga samtal.

De flesta väljer nog att resa till Australien medan det är vinter i Skandinavien, men då kunde vi inte ta denna resa, för det är bara möjligt under den torra säsongen. Under regntiden i Kakadu är inte vägarna framkomliga så då måste man ta till mindre flygplan eller helikopter. Utöver fantastiska klippformationer, jättestora termiter, vackra och lustiga träd, kan Kakadu erbjuda ett rikt djurliv. Saltvattenskrokodilerna som är mycket större och farligare än färskvattenskrokodilerna ligger bara helt orörliga på bredden och väntar på ett offer. Tidningarna kunde också berätta om tre fatala sammanstötningar med saltvattenskrokodiler en kort stund innan vi kom. Tranor, hägrar, storkar, örn och ett enormt urval av andra fåglar

kunde vi följa på nära håll i de våta områdena i nationalparken.

Vi njöt av att simma i de små sjöarna under forsarna även om det fanns varningsskyltar om krokodilfaran överallt. En kontroll av de många cellplastkylor som lagts ut med kyckling som åtel hade denna gång inga bitmärken så vi kände oss ganska trygga. Aboriginer underhöll på kvällen med dans och digeridoomusik, medan vi som gäster deltog efter bästa förmåga.

The Red Centre

Dagen efter vi anlände till Alice Spring, ringde väckarklockan väldigt tidigt.

Vi hoppade ur sängen och tog oss till en buss som skulle köra oss en bit söder om flygplatsen. Hemifrån hade vi nämligen bokat en resa i luftballong, något som skulle visa sig vara en riktigt god idé. Att se soluppgången över The Outback och stora känguruer under dagens första solstrålar tre hundra meter under oss – var värt varenda krona.

De följande tre dagarna stod tältresa med Adventuretours återigen på resplanen. Uluru (Ayers Rock), Kata Tjuta och Kings Canyon var huvudattraktionerna på denna resa.

Vägen från Alice Spring till Uluru bjöd inte på så väldigt många kurvor, så det skreks och ropades lite varje gång chauffören måste svänga på ratten. Plötsligt, mitt i ingenting – stannade bussen och vi skulle samla bränsle till ett bål. Det visade sig att det var för att tillaga kvällsmaten.

Om det är väder för det kan man bestiga Uluru, men vi uppmanas av urinvånarna att inte göra det. Vi valde därmed alternativet, nämligen att promenera runt hela klippan, en tur som tog dryga tre timmar. Vi startade vid soluppgången och kunde därmed på allvar betrakta färgspelet i den stora röda stenen efterhand som solen stod högre och högre på himlen. Uluru är säkert den mest kända och besökta attraktionen, men Kata Tjuta blev en större upplevelse för oss. Vi kunde på långt, långt avstånd se de enorma klippformationerna, för området runt Kata Tjuta är nämligen helt platt. Turister har bara tillgång till en liten del som heter Valley of the Winds. Vi hade tur att så få var med på resan, för det gjorde säkert naturupplevelsen desto större för oss. Kings Canyon bjöd på spektakulär utsikt och visade sig också vara värt besöket.

Ännu en gång var resan spännande, med en duktig guide, gamla och unga och flera nationaliteter.

Surprise

Det blev en överraskning av stora mått när vi dök upp i Murwillumbah, Jubilaren hade absolut ingen aning om att vi skulle komma. Den första morgonen körde vi ut till kusten vid

Tweed Heads (alldeles vid gränsen till Queensland). En stor motorbåt hämtade oss och vi for i full fart ut till havs. Skepparen tog med radio reda på var vi kunde få se puckelval. Det gick i rasande fart ut i havet och plötsligt var de där. Vi kunde se dem blåsa och kasta sig runt i vattnet och landa med ett enormt plask. Medan vår båt låg och gungade i havet dök valarna under kölen och vi fick en ordentlig gungtur. Fantastisk upplevelse!

Jubilaren blev vederbörligen firad på en weekend-resort på Binna Burra Mountain Lodge i Lamington National Park. Det rörde sig inte bara om god mat och gott vin, det stod också bland annat rappellering på aktivitetsprogrammet. Efter en liten provtur på tio meter var vi klara för den stora utmaningen, 90 meter ner till en liten avsats i berget där det också tog slut på tagvirket. Vi som hade kastat oss ut i spänningen, måste forcera vägen tillbaka till festen via branta stigar genom regnskog. Hela detta område är emellertid rikt på markerade stigar.

Det blev också ett underbart återseende av Byron Bay – Australiens östligaste punkt. Det är verkligen en säregen stämning där ute på spetsen där jättestora stillahavsvågor oupphörligt slår mot klipporna nedanför den vita fyren. En liten simtur i azurblått vatten hörde naturligtvis till, även om australierna titade misstroget på oss. För dem var det vinter, medan vattnet för oss var lika ljuvligt som en sommardag i Danmark.

Utifrån en bergstopp, som ett långt spetsigt klipputsprång, ligger The

Pinnacle väster om Mt. Warning. Vi ignorerade skyltarna och forcerade staketet och gick ända ut på spetsen. Vilken äventyrlig utsikt! Man ska vara lagom på sin vakt och lätt på foten, för det finns inget säkerhetsnät under den smala stigen som leder till den allra yttersta punkten.

Mt. Warning med den karakteristiska siluetten som liknar ett ansikte, kan ses från i stort sett alla platser i området. Naturen erbjuder massor av upplevelser, jätteträd från antarktisk forntid och stora grottor med lysande St. Hansormar på klippväggen.

Syster och svåger guidade oss hela den sista resan, något som säkert resulterade i att vi såg mer än en vanlig turist någonsin skulle komma till. Australierna och Australien visade sig från sin bästa sida för oss, och det var inte den sista gången vi besökte detta land. ★

Med datorn som viktigaste redskap planerades allt hemifrån – upp till ett helt år i förväg.

Drömsemester på nätet

Familjen Ørskov tillbringade två sommarmånader på egen hand i bil genom västra USA och Kanada. Med datorn som viktigaste redskap planerades allt hemifrån – upp till ett helt år i förväg.

10 000 kilometer, 20 nationalparker, 12 stater, åtta unga, två vuxna och två barn. Det räckte för att vara sysselsatt under de långa danska vinterkvällarna, när familjs drömsemester i västra USA och Kanada – med avstickare till Mexiko och Hawaii – skulle planeras på egen hand. Endast med hjälp av guideböcker, vänner och bekanta – och det ovärderliga internet.

Planeringen började faktiskt redan ett helt år innan resan skulle genomföras från och med början av juni till och med början av augusti. Det var nödvändigt för att få plats på hotellen i nationalparkerna, som ofta är utsålda långt fram i tiden, men också för att få tag i rätt flygbiljetter strax före högsäsongen.

Innan flygbiljetterna kunde bokas, var det nödvändigt att lägga upp resevägen i huvuddrag, så överblicken var viktig här. Guideböcker och internet plöjdes igenom och reseplanerarna på nätet användes flitigt. Campinglivet och husbilar har aldrig varit familjs stora grej, och tanken på

att köra genom amerikanska storstäder med ett penthouse på nacken gjorde kombinationen av bil och motell och hotell till ett naturligt val.

När väl nationalparkerna, pojkarnas nöjesoaser i storstäderna och en grupp utvandrade vänner ritats in på kartan, kunde flygbiljetterna bokas, och färdvägen läggas upp. Vi ville köra högst 200 kilometer om dagen i genomsnitt och skulle i genomsnitt stanna mer än en natt på samma ställe, så att upplevelserna inte bara blev genom bilrutor om dagen och från motellfönster om natten.

Hotell

Av ekonomiska orsaker fattade vi snabbt intresse för hotellkedjan Super 8, som är väldigt utbredd. Nivån är inte lyx, men högre än vad de flesta danskar kan leva med. Det är inte en självklarhet på hotell i USA. Övernattningarna bokades. Var tionde natt var gratis i kraft av rabattsystemet TripRewards, som också gäller hotellkedjor som Ramada och Howard Johnson. Att vi nu var fastlåsta beträffande övernattningar, uppvägs av att vi slapp använda så mycket som en enda minut på att leta efter lediga hotell, som kan vara svåra att hitta under högsäsongen.

I storstäderna valde vi billiga hotell så centralt som möjligt. I Las Vegas, som är berömt för sina billiga hotellrum, var det billigare att övernatta på ett av prestigehotellen som det 350 meter höga Stratosphere än på hotell. Längs den vackra kaliforniska kusten, där hotell är en sällsynthet, föll vi för hotellkedjan Pacifica Hotels och för de enkla hytterna i redwood-skogen i Big Sur.

Hawaii

De två sista veckorna reserverade vi för rekreation på Hawaii. Det behövde vi efter den långa körturen, och när man väl är i Kalifornien, kostar det inte mycket mer att förlänga flygbiljetten till de tropiska öarna i Stilla havet. Vi tog chansen och bokade en condo – en rymlig och välutrustad lägenhet – vid stranden på Maui hos en amerikansk familj, som vi hittade på nätet. På huvudön Oahu föll valet på ett hotell intill den världsberömda stranden Waikiki, där vi tillbringade de sista två dagarna.

Bokning av flygbiljetter och hyra av bil hade vi överlåtit till resebyrån. Så det var i trygga händer. Återstod till sist bara själva resan. Och alla planer och internetbokningar skulle visa sig hålla. Resan genom bilens eget land blev fantastisk – trots alla kilometer! Men det är en helt annan historia...

Nationalparkerna

Utforska dem på nätet: www.nps.gov (USA) och www.pc.gc.ca (Kanada). Det är en bra investering att köpa ett årskort till de amerikanska nationalparkerna, om man har tänkt sig att besöka mer än två. Det kostar 50 dollar, och man kan få det skickat i förväg mot en mindre avgift. Monument Valley administreras av indianerna och omfattas inte av National Parks Pass.

Alcatraz Island, CA
Golden Gate, CA
Grand Canyon, AZ
Monument Valley, AZ
Bryce Canyon, UT
Zion, UT
Antelope Island*, UT
Bear Lake*, UT
Grand Teton, WY
Yellowstone, WY
Waterton-Glacier, MT
Jasper, AL
Banff, AL
Yoho, BC
Glacier, BC
Mount Revelstoke, BC
Mount St. Helens, WA
Crater Lake, OR
Redwood, CA
Haleakalā, HI
USS Arizona, HI
*: statspark

Guideböcker

Rand McNally

Alla vägkartors mor täcker hela USA och det viktigaste av Kanada. Kartboken är outhärlig och inte särskilt dyr – men i gengäld för stor för att få plats i handbagaget.

Vägar och avstånd

America's Byways

Pittoreska alternativ till den raka motorvägen. Få en gratis karta över USA: s måleriska småvägar eller hitta dem på www.byways.org

Get Mileage

Ta reda på avståndet mellan två adresser i USA i miles och i timmar. Nätets bästa, levereras av: www.randmcnally.com

Canadian Distance Guide

Hitta det ungefärliga avståndet i kilometer mellan två städer i Kanada: www.uvl.ca/mileage.htm

MapQuest

Gratis karta och färdvägplanering på www.mapquest.com

Få två för en

Safeway, Ralph's, Albertsons, Target, Foodland, ABC. You name it – vi är medlemmar! Undvik att betala överpris för dagligvarorna på supermarknaderna. Anmäl er till alla, första gången ni står i kassas. Det går blixtnabbt, medlemskapet kostar inte någonting och rabatterna är stora – ända upp till 50 %. Med ett enda undantag: Costco, som bara säljer portioner som kan föda en halv armé, som kostar 50 dollar. Så det är ett svårt dilemma för de flesta. Vi blev gladast för Safeway, som är väldigt utbredd. Efter en tid blev vi så förtroliga med kedjan, att det nästan var som att komma hem, när den röda logotypen dök upp längs vägen: www.safeway.com

Sov gott

Motell

Vi valde Super 8-motellen. Rent, snyggt och gott om plats. Tjåna in poång och få var tionde övernattning gratis. Ingen förhandsbetalning:
www.super8.com

Hotell

Hotell och hytter i många nationalparker ägs av Xanterra Parks & Resorts. Första natten måste betalas i förväg. Boka i god tid i förväg på nätet:
www.xanterra.com

Längs den kaliforniska kusten, där motell är en sällsynthet, ligger ett pärlband av trevliga och överkomliga hotell:
www.pacificahotels.com

Vandrarhem

I de kanadensiska Rockies finns det inte heller några motell. Här är vandrarhem ett bra alternativ. Vid mer än två övernattningar kan det löna sig att ta med ett internationellt vandrarhemskort hemifrån. Man bör undvika de äldsta och sjabbigaste vandrarhemmen, som kan avskräcka även den tappraste danska husmor:

Condos

Vid vistelser på en vecka eller mer på Hawaii är det enda rätta att hyra en privat condominium – en rymlig lägenhet – av en amerikansk familj. Sök på nätet, där möjligheterna är många. På Maui kan Hale Kamaole i Kihei intill den familjevänliga surfstranden rekommenderas:
www.mauiattitudecondos.com

Kläder till halva priset

Outlets

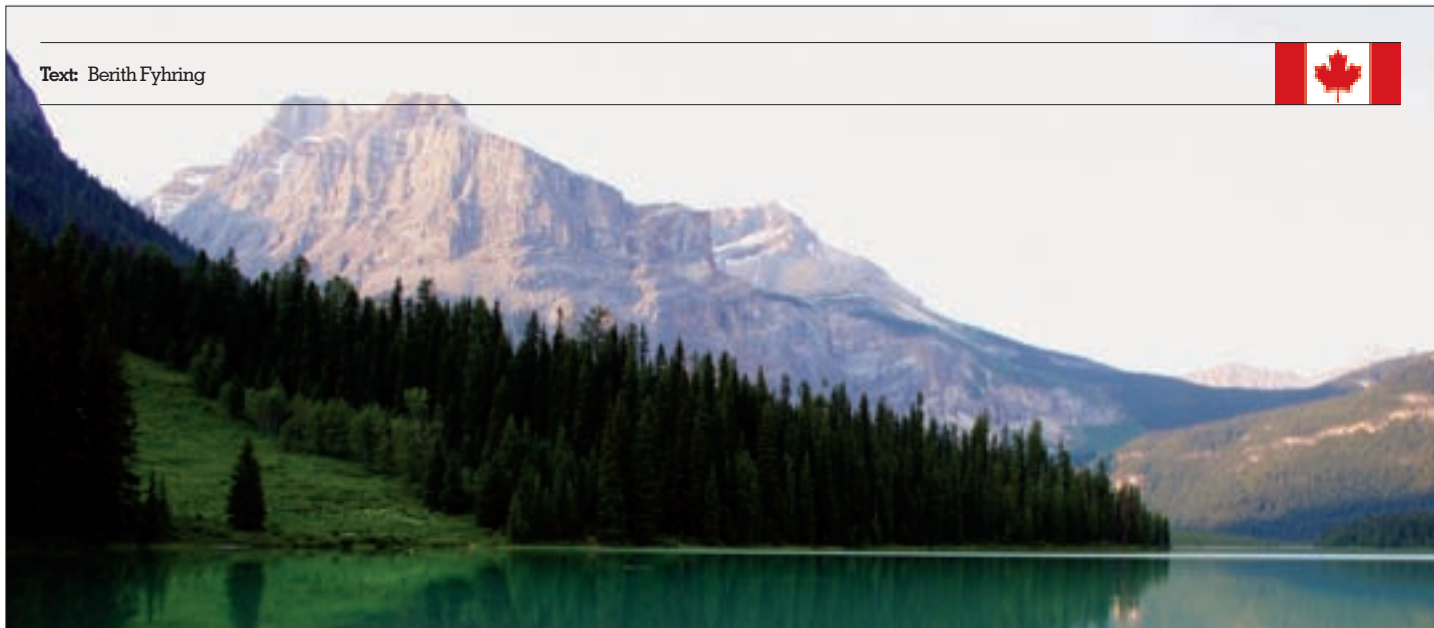
Res med halvfulla resväskor och fyll dem med märkeskläder för under halva priset i de så kallade Factory Outlets längs motorvägarna i USA:
www.premiumoutlets.com
www.outletbound.com

Ät gott

The Old Spaghetti Factory

Den gamla spagettifabriken är alla barnfamiljers favorit: Tre rätters inklusive kaffe eller te och så mycket läsk som barnen kan dricka, för runt tio dollar. Om det är födelsedag i familjen, ställer alla servitörerna upp sig vid bordet och sjunger födelsedagssången!

www.oldspaghettifactory.ca (Kanada)
www.osf.com (USA)

Är det grovt våld mot en tonåring:

- ★ Att släpa iväg henne från vänner i tre månader?
- ★ Att ta henne med till platser utan mobiltäckning?
- ★ Att förhindra henne att se tv och film?
- ★ Att campa på ställen där locktänger och hårtorkar inte kan användas?

Tja, det är det kanske, men den dagen vi satt vid bålet på Mussel Beach och tittade ut över Stilla havet, sade hon trots dessa brister, att hon inte saknade någonting!

Vi är en familj på fem: Mila 14, Niels 13, Betina 6 år och vi två gamla, Bo och Berith som har tagit ledigt från en jätlig vardag i Thy för att utvidga våra horisonter och tillbringa tid tillsammans som familj i tre hela månader.

Målet var västra Kanada med ett par avstickare till Alaska och första destination var Vancouver. Där bor Sylvain som Berith träffade på en kibbutz i Israel för 20 år sedan. Under tiden hade han träffat en rar fru, Susan, och fått en dotter som till och med blivit uppkallad efter vår Mila. Eftersom de just hade flyttat till nytt hus, hade de plats för oss och vi kunde glädja oss åt att tillbringa några dagar med dem.

Dagarna i Vancouver använde vi till att köpa lite utrustning som vi saknade, och en bil. När allt var ordnat och bilen registrerad och kontrollerad av en mekaniker var vi 17000 kronor fattigare. Med två tonåringar i tre månader, behövde vi ett stort tält. Tältet såg ut som ett litet

gods, och Sylvain skojade om att själva bilen kunde stå torr om det skulle falla lite regn.

Tvätterier är ett nödvändigt ont

Med bara en ryggsäck var med kläder måste vi med nödvändighet tvätta med jämna mellanrum, och vi upptäckte snabbt att tvätterier är utmärkta platser att tala med lokalbefolkningen.

Det var just på ett tvätter i Ucluelet på Vancouver Islands västkust som vi träffade ägaren till campingplatsen Mussel Beach. Hon berättade för oss om platsen som låg rakt fram mot Barkley Sound med utsikt över ögruppen Broken Group Islands och Stilla havet. Den 15 km långa gropiga och dåliga skogsvägen höll nästan på att få oss att tappa modet fullständigt, men när vi kom fram blev vi sålda allihop. Visst var det primitivt, men stället var fantastiskt. Vi campade på stranden alldeles vid ett örnbö och hade en säl som kollade in oss från strandkanten.

Stranden blev nästan 100 meter bredare vid ebb, vilket gjorde att vi de påföljande sju timmarna i lugn och ro kunde studera

havsanemoner, sjöstjärnor, krabbor, kräftor och mycket annat.

På det hela taget var de flesta av de campingplatser vi övernattade på ganska så primitiva. Det fanns aldrig ström, dricksvatten eller duschar och toaletterna var torrklosetter, men dessa platser låg vid de vackraste ställena, ute i skogarna vid älvar eller insjöar. Varje tältplats hade alltid sin egen lägereldsplats med bänkar och bord och träd runt som avskärmade oss från grannarna.

Öde var det, och vi var ofta hundratals kilometer från en stad. Det fanns därmed inga radiosignaler och vi saknade ibland musik, även om Mila hade tagit med sin mobil, hade hon sällan täckning, så den användes mest som väckarklocka.

Val och björn

Senare flyttade vi närmare Tofino där vi bodde i en regnskog i Pacific Rim National Park. Här blev vi å det kraftfullaste varnade för björn och cougars (puma), så metallboxar placerades ut där vi kunde låsa in vår mat om vi inte hade husbil. Vi rekommenderades också att låsa in tvättmedel och toalettsaker

i bilen för att inte dra till oss vilda djur. Den enda som kom och besökte oss för att snappa åt sig några brödsmulor var en knallblå liten fågel, Steller's jay.

Att det finns björn i Kanada har vi emellertid fått bekräftat. Längs alla de tusentals kilometer vägar vi har kört, har vi sett massor av fredliga svartbjörnar, men det har också hänt att vi har passerat några av de stora grizzlybjörnarna.

Överallt på alla campingplatser finns björnsäkra soppsäsar, så att vi aldrig var i tvivelsmål om att vi reste i djurens rike och på deras premisser. Om vi fångade fisk till middag, måste den rensas alldeles ner vid stranden för att inte avfallet skulle locka björnar till tältplatsen.

Vi lyckades få se val ett par gånger. Från stranden Long Beach och från färjan, när vi seglade The Inside Passage till Prince Rupert.

Alaska

På vägen mot Whitehorse, huvudstaden i Yukon övernattade vi på en campingplats som ännu inte var öppen eftersom den fortfarande var delvis täckt av snö. Vi hittade en bar fläck och satte upp tältet. Även om det var frost till och med inne i tältet om natten, var dagarna ganska varma. Det var faktiskt så varmt att Niels lekte i snön i sandaler och bara tår, medan flickorna solade sig.

Jublet var stort varje gång vi korsade gränsen till Alaska, då fick vi nämligen en massa stämpel i våra pass. Vi besökte bland annat Skagway, som i slutet av 1800-talet var utgångspunkt för många förhoppningsfulla guldgrävare som via The Chilkoot Trail och Yukon River hade Klondyke som mål. Idag bor det bara 800 människor i Skagway, men vid 9-tiden varje dag under sommarperioden lägger upp till fyra stora kryssningsfartyg till i hamnen. Staden översvämmas av köpstarka turister några timmar, men vid 17-tiden seglade de iväg på sina flytande lyxhotell och staden återfår sitt lugn igen och sin trevliga atmosfär.

Kontrasternas land

Även om det bara är ett litet hörn av Kanada vi har sett, har vi upplevt stora olikheter. Vi har t ex ofta övernattat i regnskog, men också vid Whitehorse och Dawson där klimatet är så torrt att det närmast liknar öken. Många nätter

sov vi på permafrost, medan det i sydliga British Columbia sällan var under 20 grader om natten.

Vi har kört tusentals kilometer på grusvägar som var så ofattbart ofruktbara att det var en enorm kontrast till frodigheten i Fraser Valley med vingårdar och fruktplantager. Vi har badat i det iskalla Stilla havet, i sjöar och smältvattensälvar och naturligtvis också i varma källor.

Robert Service, en stor diktare från guldgrävartidens Yukon, skriver i en av sina dikter om vad som gör Yukon så attraktivt: «The freshness, the freedom and the farness» och det instämmer vi ju helt och hållet i. Vi förlorade vårt hjärta till Yukon Territory, Kanadas nordvästligaste hörn. Mot väst ligger de majestätiska bergen i Kluane National Park och i slutet av «Top of the World Highway» finner man Dawson City som med all sin charm fortfarande ser ut som att den har rivits ur en Lucky Luke-serietidning. Längre norrut sträcker sig tundran ända upp mot Beaufort Sea. Tundrans flora bär fortfarande spår av isfritt område under senaste istiden. Om man drar söderut mot Klondyke Highway kommer The Silvertrail och som namnet indikerar, är det silvergruvor i detta område. De flesta gruvor är för länge sedan stängda och arbetarna har rest tillbaka, kvar är spökstaden. I Keno City bor det 15-20 människor som faktiskt tycker om att bo «vid vägens ände»! Flera av husen var övergivna och på stadens museum arbetade en gammal man som också tog betalt för övernattning på campingplatsen och dessutom för lån av dusch och tvätterier längre neråt gatan.

Hemma igen

Och nu när vi precis blivit vana vid jordnötssmör, Kleenex och billig bensin, är vi tillbaka i Thy hos familj och vänner och det är självklart härligt. Det är ju skönt att ha en soffa, tv och cd-spelare igen, samt kunna koka på en elektrisk spis.

Vi saknar fortfarande utsikten till snöklädda bergstoppar, men känner inte av det skälet att naturen här i Danmark är mindre vacker. Tvärtom är vi mer mottagliga för vilka fantastiska möjligheter ett friluftsliv här i Thy har att erbjuda, och att ta sig en tur på stranden i fler timmar utan att möta en människa ger så absolut ro i själen. Vi kan gå tur i skogen, njuta av

«Vi har badet i det kolde Stillehav, i søer og smeltevandsfloder og selvfølgelig også i varme kilder.»

stillheten utan att oroa sig för att möta björn runt nästa hörn. Det enda vi saknar här hemma är att vi som motoriserade campare kunna få lov att använda skogens campingplatser.

Det finns många olika sätt att resa på. För oss var bland annat semesterns längd ett viktigt moment. Vi ville vara hemifrån så länge att vi kunna slappna av och ha god tid för att komma under

Citater från barnas dagböcker:

Port Hardy, den 18. maj 2007

I dag kørte vi i over syv timer for at komme herop til færgebyen, hvor vi skal sejle fra. Vi så tre sortbjørne fra bilen, og jeg fik ladet mine batterier til MP3'eren op, mens vi kørte.

Niels

Kicking Horse Campground, Yoho National Park, den 1. juli 2007

I dag er det Canada Day, og vi var med til at fejre dagen i Field med optog, BBQ og kage. Vi mødte nogle andre danskere, hvilket er første gang i to måneder. De har kun tre ugers ferie herovre, - ikke lang tid, hva'?

Mila

Yahk Campground, den 4. juli 2007

Vi stod tidligt op og kørte kl. syv for at nå hertil, inden det blev alt for varmt – her er 35 grader celsius. Vi er tæt på grænsen til USA og på breddegrad med Spanien, så der er ikke noget med lyse sommernætter her. Vi bor lige op ad Yukon River, så vi har badet en del i flodens kolde vand.

Niels

Porpoise Bay Campground, Sunshine Coast, den 13. juli 2007

I dag var vi på besøg på en spejderlejr Pacific Jamboree. De bor over 2.000 spejdere inde i en skov mellem kæmpestore træer. I aften på campingpladsen spillede vi fodbold med et par drenge. De ville vide hvilket sprog, man taler i Danmark, og jeg sagde så: "Danish". De spurgte, om det var ligesom de der kager!! – og hvad svarer man lige til det?

Mila

huden på kanadensarna och prata med människor vi mötte på vår väg. Eftersom vår resa också inbegrep ett besök hos vänner, var det trevligt att vi hade tid att hjälpa dem med målning, hänga upp gardiner, möblera och liknande.

Rent ekonomiskt var vi ju tvungna att leva förhållandevis primitivt eftersom vi hade bil och dessutom hus här hemma som också skulle betalas. Lyckligtvis tyckte vi om att sova i tält, laga mat över öppen eld eller stormkök och vi hade aldrig något behov av att anmäla oss till dyra sightseeingturer för att se vilda djur. Vi såg djuren och mer därtill bara för att vi var där och hade tid att stanna, iakttä och njuta.

Nära tillsammans

Man kan ju alltid diskutera hur klokt det är att ta ungarna ur skolan för så lång tid. Vi har nog inte lagt ner så mycket tid på gångertabellen och det periodiska systemet, men genom att se, röra, lyssna och uppleva har barnen själva observerat djur, växter, berg, älvar och sett med egna ögon hur komplex och sårbar naturen är. Vi har besökt otaliga informationscentra och fått lära oss om tundran,

termafrost, regnskogar, djurliv, senaste istiden, den globala uppvärmningen, guldgrävare, inuiter, indianer och mycket mer. Kanske detta är en kunskap som inte figurerar i läroplanen i den danska grundskolan. Men hur omätbar denna kunskap än må vara, tror vi på att den bidrar till att göra våra barn till hela, ansvarsfulla och interkulturella människor.

Tillbaka i skolan måste de arbeta lite mer med grammatik och tyska, men klarar sig i gengäld så mycket bättre i biologi, naturkunskap, geografi och engelska. Dessutom har vi fått en värdefull upplevelse av att vara och en är en särdeles viktig bricka i vår familj. Vi har lärt känna varandra på gott och ont, något som naturligtvis har varit orsak till oenigheter och diskussioner, men det är mycket svårt att smälla i dörrarna i ett tält, så vi har varit tvungna att tala med varandra. Detta har varit en god erfarenhet för oss alla, och det råder inget tvivel om att vi har kommit närmare varandra. Denna resa har givit oss massor av goda gemensamma upplevelser, som säkert kommer att bidra till att prägla vår framtid och utgöra en milstolpe i våra liv. ★

Canadian American Friendship Society håller årsmöte

ördagen den 14 mars kl.11.00

Plats: World Crusis, Lilla Bommen 6, Göteborg.

Dagordning enl stadgarna

Australian / New Zealand Friendship Society håller årsmöte

Australian/New Zealand Friendship Society

(ANZFS) har sitt årsmöte den 21 mars i Göteborg.

Dagordning enligt stadgarna.

Plats meddelas på hemsidan.

Årsmötet äger rum på

MyPlanets kontor

Kastellgatan 17

402 33 Göteborg

Annonce

**Forsendelser fra
Skandinavien til
Australien, New Zea-
land, Canada og USA
arrangeres.**

Retur forsendelser kan arrangeres
efter nærmere aftale.

**Medlemsrabat:
5% - 10%**

GJESSING SHIPPING APS.

Nordsøvej 15

DK 2100 København Ø.

Telefon 45-39271712

Fax 45-39271800

E-mail: jens.lindgreen@tiscali.dk

Kanadensisk-Amerikansk Vänskapsförening i Sverige satsar stort på resekvällar

Föreningens styrelseledamöter med stor erfarenhet av boende och resor i Kanada och USA informerar och berättar med hjälp av bilder om intressanta upplevelser.

Anmälan till post@curiousexplorerer.se. Glöm inte att skriv vilken plats du vill anmäla dig till. Har du inte tillgång till e-mail går det även att ringa till den ansvarige för respektive program.

Medlemmar gratis inträde övriga intresserade betalar 20 kr per person.

Gå gärna in på vår hemsida www.curiousexplorerer.se för mer information.

Jönköping

Mars 23 kl 19.00 **Spännande turistmål i USA**
Stadsbiblioteket, Dag Hammarskjölds Plats 1
Margareta Ek. Tel. 036-378 040

Linköping

Mars 23 kl 19.00 **Alaska - spännande resmål**
Stadsbiblioteket, Östgötagatan 5
Åxel Sandahl. Tel. 0346-12537

Göteborg

April 1 kl.19.00 **I emigranternas spår**
Stadsbiblioteket, Götaplatsen 3
Roger Hallman och Åxel Sandahl. Tel. 0346-12537

Gävle

April 14 kl 19.00 **Kanada från Öst till Väst**
Stadsbiblioteket, Slottstorget 1
Roger Hallman. 076-816 6070

Lund

April 15 kl 18.00 **I emigranternas spår**
Stadsbiblioteket, S:t Petri Kyrkogata 6
Göran Wallén och Åxel Sandahl. Tel. 070-893 4606

Växjö

April 28 kl 19.00 **Spännande turistmål i USA**
Biblioteket, Västra Esplanaden 7
Margareta Ek. Tel. 036-378 040

Västerås

Maj 5 kl 19.00 **Spännande turistmål i USA**
Stadsbiblioteket, Biskopsgatan 2
Margareta Ek. Tel. 036-378 040

Karlstad

Maj 12 kl 19.00 **Nationalparker i Västra Kanada**
Stadsbiblioteket, V Torggatan 26
Roger Hallman. Tel. 076-816 6070

Resa till USA

Den 12 januari 2009 infördes nya regler för inresa till USA. Department of Homeland Security har bestämt att alla, som normalt har rest visumfritt till USA, skall registrera sig i före avresan. Denna registrering ersätter det gröna inresekortet, som man hittills har fyllt i på flyget före landningen.

Webbregistrering kan ske på esta.cbp.dhs.gov/esta. Det rekommenderas att man gör ansökan så fort man planerar en resa till USA, men senast 72 timmar före avresan.

När man har gjort ansökan online, får man ett av följande besked:

- 1. Authorization approved:**
Du har fått tillstånd att resa.
- 2. Travel not authorized:**
Kontakta den amerikanska ambassaden och ansök om visum före avresan.
- 3. Authorization pending:**
Kolla hemsidan igen för ett slutgiltigt svar inom 72 timmar.

Inresetillståndet är giltigt i två år eller till dess ditt pass går ut, om detta sker tidigare än två år. Det kan användas flera gånger och kan enkelt uppdateras på hemsidan vid t ex adressändring.

På den amerikanska ambassadens hemsida kan du ladda ner foldern "Welcome to the United States" och läsa om regler och annat i anslutning till resor till USA, bl a om vad man inte får föra in i landet.

#01Feb09
Australien
Nya Zeeland
Kanada
USA

Vill du skiva i Curious?

*Har du varit på en längre resa i någon av våra
medlemsdestinationer? Har du erfarenheter och
tips som du vill dela med andra medlemmar, tag
kontakt med post@curioiusexplorer.se*